

Valgmenighedsmedlemmer tilkalde en anden Præst, gives der ikke blot som før Lov til, at der kan foretages Prædiken og Katekisation, men ogsaa til, at der kan holdes Altergang og foretages kirkelige Handlinger. Desuden gives der efter Forslaget den samme Ret som i Loven af 1872 § 4 er givet Flertallet inden for en Sognemenighed, til udvidet Brug af Kirken for et begrænset Antal af Sognedistriktsmenighedens Medlemmer, nemlig mindst 10 Familiefædre, Enker eller andre Personer med egen Husstand; og det samme, som jeg før sagde, gælder ogsaa her, idet den fremmede Præst ikke blot faar Ret til at holde Prædiken og Katekisation, men ogsaa til at afholde Altergang. Men jeg skal ikke videre udførlig dvæle ved dette Lovforslags Indhold. Jeg maa gaa ud fra, at ærede Medlemmer kende Lovforslagets Indhold, og jeg gaar endvidere ud fra, at alle i denne Sal billige den Tanke, der ligger til Grund for Forslaget. — Jeg skal dernæst gaa over til at se lidt paa de Ændringsforslag, som ere stillede. Der er af Udvalget eller dets Flertal stillet nogle faa Ændringsforslag; der er af Mindretallet stillet nogle Ændringsforslag, og desuden er der stillet Ændringsforslag af Medlemmer, som ikke have været Medlemmer af Udvalget. Om Mindretallets Ændringsforslag og de Forslag, som ere stillede af Medlemmer uden for Udvalget, skal jeg foreløbig ikke udtale mig. Hvad angaar de Ændringsforslag, som Udvalget eller dets Flertal har stillet, skal jeg ikke opholde mig ved dem, som have mindre væsentlig Betydning. Der er i Grunden kun eet Ændringsforslag, som jeg tror, der tillægges nogen videre Vægt, det er Ændringsforslag Nr. 10. Ved Sagens 1ste Behandling var der flere Medlemmer her i denne Sal, som gjorde Indsigelse imod, at der her, navnlig efter Lovforslagets § 9, paalagdes Kirkebetjentene ny Pligter og i et Omfang, som man ikke syntes var ret forsvarligt. Udvalgets Flertal har da stillet et Ændringsforslag til § 9, der gaar ud paa at ændre Ordet „pligtige“ til „beretigede“. Meningen dermed er at udtale, at Kirkebetjentene ikke skulle være pligtige til at forrette Kirketjeneste ved alle de kirkelige Handlinger eller Gudstjenester, som udføres af fremmede Præster, men at man paa den anden Side ikke har villet nægte Kirkebetjenten Adgang til at kunne gøre det, hvis han selv indvilger deri. Det har altsaa været Udvalgets Flertals Tanke at stille det frit, saaledes at Kirkebetjenten kan sige ja eller nej, som han selv lyster,

ligesom det jo paa den anden Side efter Lovforslaget staar frit for Menighedens Medlemmer, om de ville have Sognets Kirkebetjent til at forrette Tjeneste ved saadanne særlige Gudstjenester. Det er muligt, at Udvalgets Flertal ikke har været heldigt med Affattelsen af dette Ændringsforslag. Medlemmer af Tinget, som ikke ere Medlemmer af Udvalget, have stillet Ændringsforslag om det samme Emne, og det er muligt, at disse Medlemmer have været heldigere i deres Affattelse af Ændringsforslagene. Jeg skal ikke udtale mig videre om dem, inden jeg har hørt Forslagsstillerne selv udtale sig derom. Jeg vil blot slaa fast, at det, som Udvalgets Flertal har villet, var at ændre det saaledes, at det kom til at staa frit, saavel for Kirkebetjenten, som for Sognemenighedens Medlemmer, om Sognets Kirkebetjent skulde medvirke ved Gudstjenester, som affoldes i Sognet af fremmede Præster. Jeg skal indskrænke mig hertil og anbefale Forslaget saavel som de af Udvalget og dets Flertal stillede Ændringer til Vedtagelse her i Tinget.

Holm: Ogsaa jeg maa tillade mig at anbefale dette Lovforslag. Det staar saaledes for mig, at Lovforslaget om Brugen af Kirkerne er det bedste af alle de forelagte kirkelige Lovforslag. Det er et Forslag, der er i fuldeste Overensstemmelse med de Ønsker, som tidligere have været fremme her i Folketinget paa dette Omraade, og det skulde glæde mig, om det maatte lykkes at føre det igennem i denne Samling. Der er her i Folketinget — saa vidt jeg kan skønne efter Udvalgets Stilling — fuldstændig Enighed fra alle Sider om denne Sag, og det varsler jo om, at den har Udsigt til at kunne gennemføres hurtig og let. Der er kun een Fare for den, som jeg øjner, og det er den, at den er knyttet sammen med det Forslag, vi vedtog i Gaar om Menighedsraad, saaledes, at, hvis det ikke bliver ført igennem, bliver der heller intet af denne Lov. Det forekommer mig, at det vilde være det heldigste, om denne Lov blev gennemført for sig. Hvis man saa blev enig om Menighedsraadsloven, vilde man jo i den kunne sætte de Bestemmelser ind, om Menighedsraadens Indflydelse paa Brugen af Kirkerne, som vare nødvendige. Men de Herrer se jo, at, idet man sætter disse Bestemmelser ind her, binder man denne Sag sammen med den anden Lov, og hvis det nu skulde gaa saaledes — hvad jeg for min Del ikke paa nogen Maade ønsker,